

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις δέον νὰ γινώσκη αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρπούς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθήκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθήκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστῶν.

VI

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΖΙΟΥΧΑ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου.)

Ἐν ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ἀποθανόντος ἐν Βουκουρεστίῳ τοῦ μακαρίτου θείου μας Παναγιώτου Ζιούχα ἐξ Ἰωαννίνων τῷ 1814 ἔτει τῇ 30 Νοεμβρίου, εὑρέθησαν ἐκ τῆς ἰδίας του περιουσίας καὶ ἐξ ἰδίων του χρημάτων, κατατεθειμένα αἰωνίως εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρα-

τορικόν Ὀρφανοτροφεῖον ὀγδοήντα χιλιάδες ρούβλια εἰς ἀσιγνάτζιας τοῦ Βάγκου τοὔτέστι χάρτινα, λέγομεν ἀσιγνάτζιας ρούβλια 80000, διὰ τὰ ὅποια εἶνε δομένα παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου μπιλέτα τρία, τοὔτέστι τρεῖς ὁμολογίας κατὰ καιροῦς ὅπου κατέθεσαν, ἤτοι τὸ μὲν ἐν ἀπὸ ἀσιγνάτζιας ρ. 60000 τῷ 1808 ἔτει τῆ 6 Ἰουλίου· τὸ δὲ ἀπὸ ἀσιγνάτζιας ρ. 10000 τῷ 1812 τῆ 11 Ἰουλίου· τὸ δὲ τρίτον καὶ τελευταῖον ἀπὸ ἀσιγνάτζιας ρ. 10,000 τῷ 1815 κατὰ μῆνα Ἰανουάριον. Καὶ ἀγκαλὰ εἰς αὐτὰ τὰ μπιλέτα κατὰ τὴν ζήτησιν τοῦ μακαρίτου θείου μας διαλαμβάνεται ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων, δηλαδὴ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, τῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου καλουμένης Τουρκοπάλουκο, τῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου Ἀρχιμανδρείου καὶ τῆς τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, νὰ λαμβάνωσι τὸν τόκον αὐτῶν ἐτησίως πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον καὶ νὰ τὸν διαμοιράζωσι καὶ νὰ τὸν μεταχειρίζονται ἐκεῖ εἰς τοιαῦτα ἔργα, ὅποια ὁ ἴδιος διὰ διαθήκης του θέλει τοὺς σαφηνίσει καὶ διορίσει. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ αἰφνίδιος θάνατος ἐπρόλαβε τὸν μακαρίτην θεῖόν μας, χωρὶς νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην του καὶ νὰ ἐνδιαθέσῃ τὰ μετ' αὐτοῦ ὑπάρχοντά του τακτικῶς, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, μένουσιν καὶ αὐτὰ τὰ μπιλέτα εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ πρὸς ὄφελος τῶν συγγενῶν του νομικῶς καὶ δικαίως· νομικῶς μὲν, ἐν δυνάμει τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, διότι ἔμειναν ἀδιάθετα καὶ δὲν ἐφάνη ἡ διάθεσις καὶ θέλησις τοῦ μακαρίτου θείου μας περὶ αὐτῶν, δικαίως δὲ, καθότι οἱ συγγενεῖς του ὑστερημένοι ὄντες προτιμῶνται τῶν ξένων, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα νομιζόμενον τὸ καλὸν δὲν ἐλαττοῦται. Ὑστεροῦνται δὲ οἱ συγγενεῖς του, καθότι εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι τὰ ὄσα ἔλαβεν ἕκαστον εἰς κληρονομίαν ἀπὸ τὴν ἐπίλοιπον περιουσίαν ὅπου εὐρέθη εἰς Βουκουρέστιον δὲν ἀποπληροῦν τὰ ἔξοδά των ὄσα δι' αὐτὰ ἔκαμον εἰς πενταετὲς διάστημα, ἐξ αἰτίας τῆς διατρεξάσης ἐν τῷ

μεταξύ των άσυμφωνίας, και τῶν πολλῶν τὸ μερίδιον ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν τότε ἐξουσιαζόντων τὴν χώραν μας, προσέτι εἰς τὴν παντελεῆ φθορὰν καὶ πυρπολισμὸν τῶν Ἰωαννίνων, εἰς τελείαν καταστροφὴν τῆς ἐπαρχίας ὅλης, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἁλῆ Πασᾶ ἔχασαν καὶ τὸ ὑστερινὸν καταφύγιον τῶν οἰκιῶν των καὶ πᾶν κινητὸν καὶ ἀκίνητον ἰδιὸν των, καὶ οἱ περισσότεροι ὑστεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, κατοικοῦντες εἰς κατώγαια τῶν τουρκικῶν ὀσπιτίων καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς παρόμοια μέρη πρὸς οἰκονόμησιν τῶν ζωοτροφιῶν των. Μόλον τοῦτο διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς κατάκρισιν καὶ διὰ νὰ ἐπακουμβήσωμεν εἰς τὴν θέλησιν καὶ σκοπὸν τοῦ μακαρίτου θείου μας, ὅστις ἔμελλε νὰ τὰ διαθέσῃ, μέρος πρὸς ὄφελος τῶν συγγενῶν του καὶ μέρος πρὸς ἐνέργειαν θεαρέστων ἔργων ἐν τῇ Πατρίδι μας, καθὼς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐνὸς τελευταίου μπιλέτου διὰ ρ. 10000, τὸ ὁποῖον ῥητῶς διαλαμβάνει ὅτι ὁ τόκος αὐτῶν νὰ δίδηται εἰς τοὺς συγγενεῖς του, καὶ προσέτι ἐκ τοῦ καταστίχου του ὅπου εἶνε γραμμένη ἡ θέλησίς του, διὰ τὰς 60000 ρ. μὲ τὸ ἰδιὸν του χέρι καὶ μὲ τὴν ὑπογραφήν του, περὶ ᾧ προσδιορίζει ὅτι τὸ ἐν τεταρτημόριον τοῦ τόκου αὐτῶν νὰ δίδηται εἰς τοὺς συγγενεῖς του ὅπου θέλει σαφηνίσῃ εἰς τὴν διαθήκην του· μόλον τοῦτο, λέγομεν, χάριν τῆς κατακρίσεως καὶ δυνάμει τοῦ δικαιώματός μας, ἀποφασίζομεν οἱ κάτωθεν συγγενεῖς καὶ κτηρονόμοι τοῦ μακαρίτου θείου μας, ἀπόγονοι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῆς ἀδελφῆς του (ἦτοι ἡ Χρυσῆ ἀνεψιά τοῦ μακαρίτου καὶ θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ του Χατζῆ Διαμαντίου Ζιούκα, ὁ Ἰωάννης καὶ Κυριάκης Ζιούκας ἐξανεψιοὶ του καὶ ἔγγονοι τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ Σπυρίδων Πεσᾶς ἐξανεψιὸς του καὶ ἔγγονος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ του, Λουκᾶς καὶ Δημήτριος Ἀναστασίου Λάμπρου ἐξανεψιοὶ του καὶ ἔγγονοι τῆς ἀδελφῆς του Βασιλικῆς Γκίκοβας, ἡ Χρυσῆ καὶ Ἑλένη ἐξανεψιά του καὶ ἔγγονος τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς του) ἀποφαζίζομεν καὶ προσδιορίζομεν τὴν θέλησίν μας ἐν τῇ παρούσῃ διαθήκῃ μας διὰ τὸν τόκον τῶν ἄνωθεν διαληφθέντων 80000 ρουβλίων κα-

τατεθειμένων εις τὸ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον παρὰ τοῦ ἀοιδίμου θείου μας, καὶ τῶν 15000 ρ. ὁποῦ ἐκ τοῦ δεδουλευμένου τόκου τῶν 80000 ρ. κατέθεσαν οἱ ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροποι εις τὸ αὐτὸ ταμεῖον αἰωνίως ὡς ἔπεται ἀκολουθῶς εις τὰ 8 κεφάλαια.

Α^{ον} Ὁ τόκος τῶν διαληφθέντων 80,000 ρ. καὶ τῶν ἐκ τοῦ δεδουλευμένου τόκου κατατεθέντων ὡσαύτως αἰωνίως ρούβλια 15000 παρὰ τῶν προσωρινῶν ἐπιτρόπων, ὁποῦ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ θείου μας Π. Ζιούκα μένει ἀσύνακτος μέχρι τοῦ 1825 ἔτους ἤτοι διὰ χρόνους 11, θέλει μένει πρὸς ὄφελος τῶν ἄνω ρηθέντων συγγενῶν καὶ κληρονόμων τοῦ μακρίτου, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφαιροῦνται ὄσα παρ' αὐτῶν τῶν συγγενῶν εἶνε προσδιωρισμένα διὰ νὰ δοθῶσιν εις ρούβλια καὶ γρόσια, ἤτοι ρούβλια πεντακόσια εις τὸ ἐν Νίζνη Γραικικὸν Μαγιστράτον, προσφορὰ τῆς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει γραικικῆς Σχολῆς, καὶ γρόσια πεντακόσια εις τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων, καὶ γρ. ἑκατὸν εις τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων διὰ σαρανταλείτουργον, καὶ γρ. χίλια εις τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τοὺς πτωχοὺς, τὰ λοιπὰ θέλουν τὰ μοιράσει οἱ αὐτοὶ συγγενεῖς μεταξὺ των.

Β^{ον} Ὁ τόκος τῶν διαληφθέντων 80000 ρ. ὁμοίως καὶ τῶν ὕστερον κατατεθέντων Ν^ο 15000 συνιστάμενος ἀπὸ 4750 ρ. ἀσιγνάτζιας καὶ Βάγκου ἤτοι χάρτινα, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ 1826 ἔτος, ἤγουν μετὰ δέκα χρόνους μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ θείου μας, θέλει μοιράζεται εις δύο μερίδια, καὶ τὸ μὲν ἐν ἴσον μερίδιον θέλει δίδεται εις ἡμᾶς τοὺς συγγενεῖς καὶ κληρονόμους τοῦ μακαρίτου θείου μας εις διάστημα τεσσαράκοντα χρόνων, τὸ δὲ ἕτερον ἴσον μερίδιον θέλει τὸ λαμβάνουν αἰωνίως οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν προρηθεισῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα καὶ εις τὰ μπιλέτα διαλαμβάνονται, οἵτινες θέλει τὰ μεταχειρίζονται ὡς κάτωθεν εις τὸ δ'. ἄρθρον ρηθήσεται.

Γ^{ον} Τὸ ἐν ἴσον μερίδιον ἐκ τοῦ ἑτησίου τόκου τῶν 4750 ρ.

άσιγνάτζιας Βάγκου όπου θέλει λαμβάνεται από τὸ Ἰμπερατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, συνιστάμενον ἀπὸ άσιγν. ρ. Βάγκου 2375 (ὡς εἰς τὸ β'. ἄρθρον δέδεικται), θέλουν τὸ λαμβάνει οἱ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Π. Ζιούκα μόνον εἰς διάστημα 40 χρόνων, ἤτοι ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ 1826 ἔτος καὶ τελειόνοντας εἰς τὸ 1865 ἔτος, καὶ μόνον εἰς αὐτὰ τὰ 40 χρόνια θέλουν τὰ ὠφελοῦνται, μοιράζοντές τα εἰς ἕξ ἴσα μερίδια χωρὶς μειώσεως ἢ προσθήκης κανενὸς μεριδίου· καὶ ἂν εἰς τὸ διάστημα τῶν 40 χρόνων ἤθελεν ἀποθάνει τις τῶν διαληφθέντων συγγενῶν, τὸ διορισθὲν μερίδιόν του, ἂν δὲν θέλει εἶνε διωρισμένον διὰ διαθήκης του, θέλουν τὸ ὠφελοῦνται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἕως τέλους τῶν 40 χρόνων· ἕκαστος δὲ τῶν αὐτῶν συγγενῶν θέλει ἔχει τὴν φροντίδα διὰ νὰ διορίζη ἐπίτροπον νὰ λαμβάνη τὸ μερίδιόν του ἀπὸ τοὺς ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροπους τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ συνάζουν κατ' ἔτος ὅλον τὸ διάφορον τῶν ἐννενήκοντα πέντε χιλ. ρουβλίων.

Δον Τὸ ἕτερον ἴσον μερίδιον ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν 4750 ρ. άσιγν. Βάγκου όπου θέλει λαμβάνεται ἐτησίως, ὡς εἰς τὸ β'. ἄρθρον εἴρηται, συνιστάμενον ἀπὸ ρ. 2375 θέλουν τὰ λαμβάνει οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων, οἵτινες μὲ τὴν εἶδησιν τοῦ Ἀρχιερέως τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἐγκρίτων γραικῶν τῆς πόλεως ταύτης θέλει τὰ μεταχειρίζονται εἰς θεάρεστα ἔργα, χωρὶς νὰ προσδιορίσωμεν ἡμεῖς πῶς καὶ ποῦ εἰμὴ ἐξ αὐτῶν θέλει δίδουν γρ. πενήντα κατ' ἔτος τῷ ἀρχιερεὶ διὰ νὰ λειτουργῇ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τῶν ἀγίων Πάντων καὶ νὰ μνημονεύη τὰ ὀνόματα Παναγιώτου γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ Παναγιώτου, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ κατάστιχον τοῦ μακαρίτου διαλαμβάνονται σημειωμένα τῇ ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ὑπογραφῇ του· τὰ δὲ ἐπίλοιπα θέλει μεταχειρίζονται μέρος πρὸς βοήθειαν τῆς Σχολῆς όπου ἡμπορεῖ νὰ ξανασκευασθῇ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, μέρος δὲ καὶ ὅλον πρὸς βοήθειαν τοῦ ὀσπιταλίου, βοήθειαν πτωχῶν καὶ ξεπεσμένων ὀσπιτιῶν καὶ φυλακωμένων καὶ τὸ ἀνάπαλιν δηλαδὴ ὅπου

κατ' ἔτος φανῶσιν ἀναγκαιότερα καὶ χρησιμώτερα ἐκεῖ νὰ ἐξοδεύωνται, φθάνει νὰ γίνωνται μὲ ὀρθὴν κρίσιν καὶ καλὴν σκέψιν, ἀποβλέπουσαν εἰς καλὸν τοῦ γένους καὶ τῆς πολιτείας μας ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἐξεύρωμεν ὁποῖαν ἀνάγκην θέλει λάβει ἡ πολιτεία καὶ τὸ γένος μας.

Εῶν Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν 40 χρόνων τὸν ἡμισυ τόκον ὁποῦ θέλουν ὠφελοῦνται οἱ ῥηθέντες συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὡς ἐρρέθη, συνιστάμενον ἀπὸ ρ. 2375, θέλουν τὸν λαμβάνει καὶ αὐτὸν οἱ ῥηθέντες κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν 4 ἐκκλησιῶν τῆς πατρίδος μας, καὶ θέλουν τὸν μεταχειρίζονται αἰωνίως καθὼς καὶ τὰ ἄλλα εἰς βοήθειαν τῆς πόλεώς μας, δηλ. εἰς ὅ,τι ἤθελε φανῶσι πλέον χρήσιμα καὶ ἀναγκαιότερα, προτιμῶντες ὅμως τὴν Σχολὴν ἐπειδὴ ἀποβλέπει πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀνόρθωσιν τοῦ γένους μας.

ςῶν Οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν προρηθειῶν 4 ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων θέλει φροντίσουν νὰ διορίζωσιν ἐπιτρόπους εἰς Μόσχαν ἓνα ἢ δύο ἢ καὶ περισσοτέρους, ἐκλέγοντες τοὺς πλέον ἐγκρίτους καὶ ἀσφαλεῖς τῶν Ἰωαννιτῶν ἢ καὶ ἄλλους εἰς ἔλλειψιν συμπατριωτῶν, στέλλοντες εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν ἀντιγραφὴν ἀπαράλλακτον τῆς παρούσης διαθήκης μαρτυρημένην καὶ ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, οἵτινες δυνάμει αὐτῆς καὶ τοῦ πληρεξουσίου γράμματος νὰ φροντίσωσι νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ ἐν Νίζνη Γραικικὸν Μαγιστράτον τὰ μπιλέτα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ταμείου καὶ τὴν σαλθεῖσαν αὐτοῖς ἀντιγραφὴν τῆς παρούσης διαθήκης μας πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησίν της πέρνοντες ἀπόδειξιν τακτικὴν παρὰ τοῦ Μαγιστράτου, τὴν ὁποῖαν ἀπόδειξιν μαζὺ μὲ κόπιας ἦτοι ἀντιγραφὰς εὐγαλμένας ἀπὸ τὰ καθ'αυτὸ μπιλέτα ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Μαγιστράτου τῆς Νίζνης, θέλει στείλωσι μὲ ἀσφαλῆ τρόπον εἰς παραλαβὴν τῶν ἐπιτρόπων τῶν προρηθειῶν 4 ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ βάλωσιν εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν ἢ εἰς ἄλλο μέρος ὅπου εὐρίσκονται καὶ ἄλλα παρόμοια πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησίν των.

Ζῶν Οἱ ἐν Μόσχᾳ διωρισμένοι ἐπίτροποι θέλουν φροντίσωσιν

ἐν πρώτοις νὰ δώσωσι τὰ διορισθέντα ρούβλια 500 εἰς τὸ ἐν Νίζνη Γραικικὸν Μαγιστράτον, ἐπομένως νὰ ἐμβάσωσι εἰς Ἰωάννινα γρ. ἑξακόσια εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν προρηθεισῶν 4 ἐκκλησιῶν, ἤτοι γρ. 500 διὰ τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων καὶ γρ. 100 διὰ τοὺς ἱερεῖς Ἰωαννίνων, προσέτι δὲ καὶ γρ. 1000 διὰ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν· διὰ δὲ τὰ ἐπίλοιπα θέλουν ἀκολουθήσει κατὰ τὴν διάληψιν τῆς παρούσης διαθήκης μας γνωρίζοντες τοὺς κληρονόμους μας καὶ τὸν γενικὸν ἐπίτροπόν των ἀντ' αὐτῶν διὰ τὸν τόκον τῶν 11 χρόνων καὶ τὸν ἐτήσιον μέχρι τῶν 40 ἐτῶν.

Ἦν Γενικὸν δὲ ἐπίτροπόν μας οἰκειοθελῶς διορίζομεν τὸν συγγενῆ καὶ κληρονόμον μας κύριον Κυριάκην Ζιούκαν διὰ νὰ παραλάβῃ καὶ ἐξετάσῃ καθ' ὅλην τὴν ἕκτασιν τακτικὸν λογαριασμὸν ὅθεν ἀνήκει.

Αὕτη ἐστὶν ἡ θέλησις καὶ ἀπόφασίς μας, τὴν ὁποίαν αὐτοθελήτως ἐν δυνάμει τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαιώματός μας διατάττομεν ἐν τῇ παρούσῃ διαθήκῃ μας, ἐπιβεβαιούσιντες αὐτὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ σφραγίδος μας· ἥτις διαθήκη θέλει θεωρεῖται ὡς ἱερά καὶ ἁγία καὶ θέλει τηρεῖται ἀπαραλλάκτως κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα, χωρὶς νὰ τολμήσῃ τις τῶν συγγενῶν καὶ κληρονόμων μας, ἢ καὶ τῶν ἐπιτρόπων, ἢ τῶν προυχόντων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἢ ἄλλος τις μὲ δυναστικὴν ἐξουσίαν ὁπωσδήποτε καὶ ποτὲ νὰ τὴν ἀθετήσῃ, ἢ μεταλλάξῃ τὸ παραμικρὸν ἀπὸ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα αἰσχροκερδεῖα φερόμενος· ὅστις δὲ ποιήσῃ τοῦτο, ἔστω ἐπικατάρατος καὶ τῇ θείᾳ δίκῃ ὑπεύθυνος ἐν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Κων]πολις τῇ 14 Αὐγούστου 1825.

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΖΙΟΥΚΑΣ

(Ἐπεταὶ εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ κακῶς γεγραμμένην, ἢ ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Καντζελαρίας Κων]πόλεως ἐπικύ-

ρωσις τῆς ὑπογραφῆς Κυριάκη Ζιούκα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν).

Βουκουρέστιον 76ρίου 21 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡ. ΓΚΙΚΚΑ
Κισνόβι τῆ 14 86ρίου 1825. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΟΥΚΑΣ
Βρασοβία ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΕΠΗΣ.

Ἡ ῥωσικὴ ἐπικύρωσις εἰς τὸ ῥωσικὸν ἰδίωμα τῆς ῥωσικῆς Καντζελαρίας ἐν Βουκουρεστίῳ Ν^ο 419 μετὴν αὐτοκρατορικὴν ῥωσικὴν σημαίαν.

Ἰωάννινα 1827 Φεβρουαρίου 10
ΑΣΙΜΩ ΖΙΟΥΚΑ
ΧΡΥΣΗ καὶ ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΚΑ

ΧΡΥΣΗ ΧΑΤΖΗ ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΖΙΟΥΚΑ βεβαιῶ καὶ μὴ ἤξεύροντας γράμματα, παρακαλεστικῶς τὴν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΝΗΣ καὶ μαρτυρῶ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ μαρτυρῶ ὅτι εἶναι ἴδιαι ὑπογραφαὶ τῆς ΑΣΙΜΩΣ ΖΙΟΥΚΑ, ΧΡΥΣΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΖΙΟΥΚΑ καὶ τῆς ΧΡΥΣΗΣ Χ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΖΙΟΥΚΑ, τὴν ὁποίαν ὑπέγραψεν ὁ κύρ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΝΗΣ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ μαρτυρῶ ὁμοίως
ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ μαρτυρῶ ὁμοίως.

Ἡ παροῦσα διαθήκη τῶν συγγενῶν καὶ κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Π. Ζιούκα ἐφάνη δεκτὴ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν 4 ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ὁμήγυριν τῶν προὔχόντων τῆς πόλεώς μας, καὶ εἰς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην μας, καὶ ἐπικυροῦται μετὰ τὰς ὑπογραφὰς μας καὶ μετὴν τοῦ Ἀρχιερέως διὰ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα οἱ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Π. Ζιούκα ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενοι νὰ λάβωσι τοὺς δεδουλευμένους τόκους ὁποῦ τοὺς ἐκαρτερεῖ ὄλων τῶν κεφαλαίων καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐτησίως μέχρι 40 χρόνων ὄλα ἕως

τοὺς 1865, τὰ ἡμισυ τοῦ ἐτησίου τόκου δλων τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν διάληψιν τῆς Διαθήκης.

1830 Ἰουνίου 10 Ἰωάννινα

- » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΗΣΗΣ ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
- » ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΤΑΣ ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου.
- » ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΓΛΑΣ ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου,
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΑΓΙΟΣ ἐπίτροπος τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀρχιμανδρείου.
- » ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΕΞΑΪΚΟΥΣΤΟΥ ἐπίτροπος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας.
- » ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας Μαρίνης.
- » ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΑΖΟΥ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας Μαρίνης.
ἡ σφραγίς τοῦ Ἀρχιερέως (Τ. Σ.).

Ὁ Ἰωαννίνων Βενέδικτος κατὰ τὴν ὑποδοχὴν εὐχάριστον ἦν ἐποιήσαντο οἱ ἀνωτέρω ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως ταύτης τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ἡ ταπεινότης ἡ ἐμὴ ὑποδεχομένη καὶ ὑποσφραγίσασα βεβαιοῖ τὴν τε πράξιν καὶ τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν.

(ὑπογραφή τοῦ Ἀρχιερέως) καὶ ἀρχιμ. ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ὑποβεβαιοῖ ὅτι ἐστὶν ἴσον ἀπαράλλακτον ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων.
